

Dictamen 7·2013

sobre el Projecte de decret de règim sancionador en matèria d'infància i l'adolescència, en l'àmbit competencial de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

Dictamen 7.2013

sobre el Projecte de decret de règim sancionador en matèria d'infància i l'adolescència, en l'àmbit competencial de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

Índex

DICTAMEN 7/2013 sobre el Projecte de decret de règim sancionador en matèria d'infància i l'adolescència, en l'àmbit competencial de l'Administració de la Generalitat de Catalunya	2
--	---

DICTAMEN 7/2013 sobre el Projecte de decret de règim sancionador en matèria d'infància i l'adolescència, en l'àmbit competencial de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

Atenent les competències atribuïdes al Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya per l'article 72.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya i la Llei 7/2005, de 8 de juny, el Ple del Consell de Treball, Econòmic i Social, en la sessió extraordinària del dia 10 de juny de 2013, aprova el següent

DICTAMEN

I. ANTECEDENTS

En data 23 de maig de 2013 va tenir entrada al Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya un escrit tramès per la consellera de Benestar Social i Família de la Generalitat de Catalunya en el qual sol·licitava l'emissió del dictamen de caràcter preceptiu, previ a la seva tramitació, del Projecte de decret de règim sancionador en matèria d'infància i d'adolescència, en l'àmbit competencial de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

El Projecte de decret es va acompanyar d'una memòria general.

La Comissió de Treball de Mercat de Treball i Polítiques Socials es va reunir el dia 4 de juny i va elaborar la Proposta de dictamen.

II. CONTINGUT

El Projecte de decret consta d'un preàmbul, tretze articles englobats en quatre capítols, una disposició addicional, tres disposicions transitòries, una disposició derogatòria i una disposició final.

En el preàmbul es descriu el marc competencial i normatiu en què s'insereix el Projecte de decret.

El capítol I s'anomena "Objecte i competència" i engloba els articles de l'1 al 3. En l'article 1 s'estableix que l'objecte de la norma és desenvolupar el règim sancionador en matèria d'infància i d'adolescència. En l'article 2 s'estableixen les competències de la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència per instruir, incoar i resoldre els procediments sancionadors. En l'article 3 s'estableixen les competències de l'Institut Català de l'Acolliment i de l'Adopció per instruir, incoar i resoldre els procediments sancionadors.

El capítol II s'anomena "Mesures educatives o socials de caràcter substitutori" i engloba els articles del 4 al 7. En l'article 4 s'estableixen les infraccions les sancions de les quals poden ser substituïdes posteriorment per mesures educatives o socials. En l'article 5 es defineixen les mesures educatives o socials de caràcter substitutori que es poden imposar per la comissió d'infraccions lleus, greus i molt greus. L'article 6 regula la graduació de la sanció. L'article 7 regula el procediment per poder fer efectives les mesures educatives o socials de caràcter substitutori.

El capítol III s'anomena "Procediment" i engloba els articles 8 i 9. L'article 8,

pel que fa al procediment que cal seguir en els expedients sancionadors, remet al Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat. En l'article 9 es regulen les especialitats procedimentals derivades de les mesures substitutòries.

El capítol IV s'anomena "Mitjans de comunicació social i publicitat" i engloba els articles del 10 al 13. En l'article 10 es defineix què es consideren publicacions ofertes o exposades al lliure abast de les persones menors. En l'article 11 es defineix què s'ha d'entendre per material audiovisual. En l'article 12 es defineixen les actuacions que suposen la infracció de difondre les dades personals dels nens o adolescents per part dels mitjans de comunicació no sotmesos a la legislació de la comunicació audiovisual catalana. En l'article 13 s'estableixen pautes sobre la publicitat que poden adreçar a infants i adolescents els mitjans de comunicació no sotmesos a la legislació de la comunicació audiovisual catalana.

La disposició addicional modifica l'article 59.1.r del Decret 332/2011, de 3 de maig, de reestructuració del Departament de Benestar Social i Família, per afegir que l'Institut Català d'Acolliment i Adopció podrà incoar i resoldre procediments sancionadors.

La disposició transitòria primera estableix que els expedients incoats i tramitats a l'empara del Decret 75/2006, i que no hagin estat resolts en la data d'entrada en vigor d'aquest Decret que ara es presenta, continuaran la seva tramitació d'acord amb el Decret 75/2006.

La disposició transitòria segona estableix que els expedients sancionadors per infraccions comeses en matèria d'acolliments familiars en família aliena i preadoptius, entre el 3 de juliol de 2010 i el 31 de desembre de 2011, han de ser tramitats i resolts per la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència.

La disposició transitòria tercera estableix que no es podran imposar mesures educatives o socials substitutòries fins que no estiguin en vigor els programes o convenis de col·laboració.

La disposició derogatòria deroga el Decret 75/2006, d'11 d'abril, de desplegament de la Llei 8/1995, de 27 de juliol, d'atenció i protecció dels infants i adolescents, en l'àmbit sancionador.

La disposició final estableix l'entrada en vigor de la norma als vint dies de la seva publicació al DOGC.

III. OBSERVACIONS GENERALS

Primera. La memòria que acompanya la norma explica el criteri (basat en el Codi penal) que s'ha fet servir per establir les forquilles horàries de les mesures educatives o socials de caràcter substitutori. El CTESC considera que el criteri utilitzat pot no garantir l'objectiu últim d'aquestes mesures.

IV. OBSERVACIONS A L'ARTICULAT

1. El CTESC recomana modificar el títol de l'article 4 ja que el que regula aquest article no són les mesures educatives o socials de caràcter substitutori sinó les infraccions, les sancions de les quals poden ser substituïdes per mesures educatives o socials.

2. El CTESC considera que l'article 5.3, pel seu contingut, és més coherent que figuri com a primer apartat de l'article 6, que tracta de la graduació de les mesures educatives i socials.
3. El CTESC recomana modificar el títol de l'article 6, ja que el que regula aquest article no són els requisits, sinó que estableix la graduació i d'altres aspectes de les mesures educatives o socials.
4. El CTESC recomana modificar el títol de l'article 7 ja que el que regula aquest article no és el procediment de les mesures educatives o socials, sinó el foment d'aquestes mesures.
5. El CTESC recomana que en els apartats 3 i 4 de l'article 9 s'inclogui, dins de les propostes de mesures substitutòries, les de caràcter social. En aquest sentit, aquest apartats haurien de quedar redactats de la següent manera:

Article 9.3: "... la proposta de mesura educativa o social queda sense efecte"

Article 9.4: "La proposta de mesura educativa o social també ha de quedar ..."

6. En relació amb l'article 9.4 el CTESC recomana que es concreti o precisi quin és el termini dins del qual l'infractor ha de donar el consentiment acceptant la mesura educativa o social substitutòria.

V. CONCLUSIONS

El Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya ha valorat el Projecte de decret de règim sancionador en matèria d'infància i d'adolescència, en l'àmbit competencial de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, i sol·licita al Govern que sigui receptiu a les recomanacions formulades en el present Dictamen.

Barcelona, 10 de juny de 2013

El president
Josep Maria Rañé i Blasco

La secretària executiva
Teresita Itoiz i Cruells

DECRET

/2013, de , de règim sancionador en matèria d'infància i l'adolescència, en l'àmbit competencial de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

Preàmbul

I

L'article 164.2 de la Llei 14/2010, de 27 de maig, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència estableix que el Govern de la Generalitat ha de determinar per reglament l'òrgan o els òrgans competents per a la incoació, la tramitació i la resolució dels expedients sancionadors que s'incoïn en virtut d'aquesta llei quan la infracció es produeixi en el seu àmbit competencial.

L'atribució expressa de competència és essencial per garantir la correcció formal en l'exercici de la potestat sancionadora, i aplicar les infraccions previstes per la llei, tal i com requereix l'article 103.1 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya.

Al respecte, l'actual norma d'atribució expressa de competència sancionadora en matèria d'infància i adolescència, el Decret 75/2006, d'11 d'abril, de desplegament de la Llei 8/1995, de 27 de juliol, d'atenció i protecció dels infants i adolescents, en l'àmbit sancionador, no és aplicable en el nou règim sancionador, en quedar derogades la Llei 8/1995, de 27 de juliol, d'atenció i protecció dels infants i adolescents i de modificació de la Llei 37/1991, de 30 de desembre, sobre mesures de protecció dels menors desemparats i de l'adopció, i la Llei 37/1991, de 30 de desembre, sobre mesures de protecció dels menors desemparats i de l'adopció.

Certament, la Disposició derogatòria de la Llei 14/2010, de 27 de maig, no deroga explícitament el Decret 75/2006, d'11 d'abril, però, sí les disposicions reglamentàries que la contradiuen. En aquest sentit, la tècnica normativa emprada en el Decret 75/2006, d'11 d'abril, per atribuir la competència sancionadora, que uneix de manera indestruïble l'atribució competencial i les conductes sancionables previstes en les lleis 8/1995, de 27 de juliol i 37/1991, de 30 de desembre, ara derogades, fa inviable la seva aplicació en l'àmbit sancionador de la nova llei.

La nova norma incorpora, en el capítol IV, previsions relatives als mitjans de comunicació social i publicitat, en la mesura que permeten desenvolupar les obligacions sobre aquestes matèries contingudes en la Llei 14/2010, de 27 de maig, l'incompliment de les quals determina l'aplicació de les sancions corresponents.

Aquesta incorporació també permet refundre en una sola norma sancionadora les regulacions vigents sobre infraccions i sancions, simplificant així l'ordenament jurídic, d'acord amb els principis continguts en l'article 2 de la Llei 10/2011, del 29 de desembre, de simplificació i millorament de la regulació normativa, segons el qual "l'actuació pública s'ha d'inspirar en els principis de simplificació administrativa i normativa, de racionalització de les administracions públiques i de no imposició de càrregues que comportin un cost innecessari per als ciutadans i per a l'activitat econòmica".

La competència en infància i adolescència, en el moment de l'aprovació d'aquest Decret, està atribuïda al Departament de Benestar Social i Família, d'acord amb l'article 3.10.5 del Decret 200/2010, de 27 de desembre, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competència dels departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

Dintre de l'estructura orgànica del Departament de Benestar Social i Família, la Direcció general d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (DGAIA) és l'òrgan administratiu designat per "incoar i resoldre els procediments sancionadors derivats de l'aplicació de la Llei 14/2010, de 27 de maig, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència", d'acord amb el mandat ja recollit a l'article 59.1 r) del Decret 332/2011, de 3 de maig, de reestructuració del Departament de Benestar Social i Família.

Tanmateix, el Decret 332/2011, de 3 de maig, no preveu de manera expressa l'òrgan competent per instruir els expedients administratius corresponents, la qual cosa és rellevant en la mesura que són aplicables, en el dret administratiu sancionador, amb matisos, les garanties dels articles 24 i 25 de la Constitució, i les garanties legals corresponents, entre les quals, la separació deguda entre òrgan sancionador i òrgan instructor, prevista en l'article 103.2 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost.

D'altra banda, el Decret 332/2011, de 3 de maig, tampoc ha fet una delimitació precisa dels tipus sancionadors que són competència de la DGAIA, ni ha delimitat els que, pel seu contingut i naturalesa, poden correspondre a altres òrgans.

Concretament, l'Institut Català de l'Acolliment i de l'Adopció (ICAA) és l'organisme autònom administratiu encarregat de la proposta, el seguiment i el suport de la famílies i les entitats col·laboradores en matèria d'adopció i d'acolliment familiar, d'acord amb l'article 3 de la Llei 13/1997, de 19 de novembre, de creació de l'Institut Català de l'Acolliment i l'Adopció, en la redacció donada per l'article 111 de Llei 11/2011, del 29 de desembre, de reestructuració del sector públic per a agilitar l'activitat administrativa. Per aquesta raó, l'ICAA disposa del coneixement i l'estructura orgànica necessària per instruir i resoldre els expedients sancionadors referits a aquests àmbits.

De fet, la DGAIA i l'ICAA i, en el seu moment, el Servei d'Inspecció i Registre de la Direcció de Serveis del Departament d'Acció Social i Ciutadania, venien exercint una part substancial de competència sancionadora derivada de la Llei 8/1995, ara derogada, en l'àmbit de la infància i l'adolescència per atribució directa dels articles 9, 11 i 12 del Decret 75/2006, d'11 d'abril.

II

La Llei 10/2011, del 29 de desembre, ha modificat els articles 157, 158, 159 i 161 de la Llei 14/2010. Per una banda, ha introduït noves infraccions en l'àmbit de la infància i l'adolescència sobre les quals cal igualment acordar l'atribució competencial corresponent, i, per l'altre ha introduït la possibilitat de substituir determinades infraccions per mesures educatives i socials, la concreció de les quals requereix igualment d'un desplegament reglamentari.

Les mesures educatives o socials establertes per substituir les sancions econòmiques requereixen d'un desplegament reglamentari mínim i bàsic, remissió prevista en la pròpia llei, per garantir la seguretat jurídica i el principi de legalitat en matèria sancionadora.

Al respecte, el desplegament reglamentari de les mesures substitutòries es caracteritza pels trets essencials següents:

- a) L'establiment d'un mínim i un màxim de durada que predetermini normativament la mesura, tenint en compte la gravetat de la infracció, que l'òrgan sancionador haurà de graduar, igual que en les sancions econòmiques, d'acord amb els criteris previstos en l'article 163 de la Llei 14/2010, de 27 de maig.
- b) La predeterminació normativa dels tipus d'activitats formatives i socials que podran ser imposades en substitució de les sancions econòmiques, totes elles organitzades necessàriament per entitats públiques o privades sense ànim de lucre adreçades a finalitats relacionades amb l'àmbit de protecció dels infants i adolescents, procurant, d'aquesta manera, que la reparació de la conducta il·lícita tingui lloc en el mateix sector dels interessos generals on s'ha produït el dany objecte de sanció.

Atès l'establert al títol VI de la Llei 14/2010, de 27 de maig, l'article 26.e) de la Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, el Capítol II del Títol IV de la 26/2010, del 3 d'agost, vist el dictamen del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya.

A proposta de la consellera de Benestar Social i Família, vist/d'acord amb el dictamen de la Comissió Jurídica Assessora i d'acord amb el Govern,

Decreto:

Capítol I Objecte i competència

Article 1

Objecte

1.1 L'objecte d'aquest Decret és desenvolupar el règim sancionador en matèria d'infància i l'adolescència, en l'àmbit competencial de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

1.2 En el cas que els fets puguin ser constitutius d'una infracció prevista en una altra norma sectorial, els òrgans competents són els previstos en dita norma.

Article 2

Competència de la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (DGAIA)

2.1 La persona titular de la DGAIA és l'òrgan administratiu competent per incoar i resoldre els procediments sancionadors tramitats per les infraccions indicades en aquest article.

2.2 De les infraccions previstes en l'article 157, de la Llei 14/2010, de 27 de maig, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència, són competència de la DGAIA les següents:

- a) La infracció de l'apartat b), quan l'incompliment es produeixi en l'àmbit competencial de la DGAIA.
- b) Les infraccions dels apartats c), d), e), f), g) i h).

2.3 De les infraccions previstes en l'article 158, de la Llei 14/2010, de 27 de maig, són competència de la DGAIA, les següents:

- a) Les infraccions dels apartats a), b) i h), quan la reincidència, la comissió o l'incompliment es produeixin en l'àmbit competencial de la DGAIA.
- b) Les infraccions dels apartats e), f), i), j), k), l), p), q) i r).
- c) La infracció de l'apartat g), quan es tracti de resolucions administratives dictades per la DGAIA.

2.4 De les infraccions previstes en l'article 159, de la Llei 14/2010, de 27 de maig, són competència de la DGAIA, les següents:

- a) Les infraccions dels apartats a) i b), quan la reincidència o la comissió es produeixin en l'àmbit competencial de la DGAIA.
- b) La infracció de l'apartat e), quan es tracti de funcions o activitats no acreditades que es desenvolupin en l'àmbit competencial de la DGAIA.
- c) Les infraccions dels apartats g) i h).

2.5 El Servei de Suport Jurídic de la DGAIA és l'òrgan competent per instruir els expedients sancionadors per les infraccions senyalades en els apartats 2.2, 2.3 i 2.4.

2.6 La persona titular del Departament amb competència en infància i adolescència és l'òrgan administratiu competent per resoldre els recursos d'alçada que s'interposin contra les resolucions sancionadores dictades per la DGAIA.

Article 3

Competència de l'Institut Català de l'Acolliment i de l'Adopció (ICAA)

3.1 La persona titular de l'ICAA és l'òrgan administratiu competent per incoar i resoldre els procediments sancionadors tramitats per les infraccions indicades en aquest article.

3.2 De les infraccions previstes en l'article 157, de la Llei 14/2010, de 27 de maig, són competència de l'ICAA, les següents:

- a) La infracció de l'apartat a).
- b) La infracció de l'apartat b), quan l'incompliment es produeixi en l'àmbit de les adopcions, dels acolliments en família aliena, dels acolliments en unitat convivencial d'acció educativa i de l'acolliment preadoptiu.

3.3 De les infraccions previstes en l'art.158, de la Llei 14/2010, de 27 de maig, són competència de l'ICAA les següents:

- a) Les infraccions dels apartats a) i b), quan la reincidència o la comissió es produeixi en l'àmbit competencial de l'ICAA.
- b) Les infraccions dels apartats c), d), h), m), n), o) i s).
- c) La infracció de l'apartat g), quan es tracti de resolucions administratives dictades per l'ICAA.

3.4 De les infraccions previstes en l'article 159, de la Llei 14/2010, de 27 de maig, són competència de l'ICAA, les següents:

- a) Les infraccions dels apartats a) i b), quan la reincidència o la comissió es produeixi en l'àmbit competencial de l'ICAA.
- b) Les infraccions dels apartats c), d) i f).
- c) La infracció de l'apartat e) quan es tracti de funcions o activitats no acreditades que es desenvolupin en l'àmbit de les adopcions, dels acolliments en família aliena, dels acolliments en unitat convivencial d'acció educativa i de l'acolliment preadoptiu.

3.5 L'Àrea jurídic-administrativa de l'ICAA és l'òrgan administratiu competent per instruir els expedients sancionadors per les infraccions indicades en els apartats 3.2, 3.3 i 3.4.

3.6 La persona titular del Departament amb competència en infància i adolescència és l'òrgan administratiu competent per resoldre els recursos d'alçada que s'interposin contra les resolucions sancionadores dictades per l'ICAA, d'acord amb l'article 12 de la Llei 13/1997, de 19 de novembre, de creació de l'Institut Català de l'Acolliment i l'Adopció.

Capítol II

Mesures educatives o socials de caràcter substitutori

Article 4

Mesures educatives o socials de caràcter substitutori

4.1 L'òrgan competent per sancionar, a proposta de l'òrgan instructor, pot substituir les sancions que s'imposin per les infraccions de la Llei 14/2010, de 27 de maig, indicades a l'apartat 4.2, per les mesures educatives o socials que es determinen en l'article següent.

4.2. Es poden substituir les sancions imposades per la comissió de les següents infraccions de la Llei 14/2010, de 27 de maig:

- a) De l'article 157, les previstes en els apartats b, c, d i h.
- b) De l'article 158, les previstes en els apartats a i b en relació amb les dels apartats b, c, d i h de l'article 157 i les dels apartats d, e, p, q i r.
- c) De l'article 159, les previstes en els apartats g i h; les dels apartats a i b en relació amb les dels apartats d, e, p, q i r de l'article 158 i amb les dels apartats b, c, d i h de l'article 157, quan d'acord amb el paràgraf anterior, constitueixen una falta greu.

Article 5

Definició de mesures

5.1 Les mesures educatives o socials de caràcter substitutori que es poden imposar per la comissió d'infraccions lleus, greus i molt greus són les següents:

- a) La participació en programes d'activitats formatives sobre els drets i els deures dels infants i adolescents, organitzades per la Generalitat de Catalunya, els ens locals de Catalunya o les entitats socials sense ànim de lucre de l'àmbit de la infància i adolescència que actuen en el territori de Catalunya.
- b) La participació en activitats organitzades per entitats socials sense ànim de lucre de l'àmbit de la infància i adolescència que actuen en el territori de Catalunya.
- c) La participació en programes organitzats conjuntament o separatament per la Generalitat de Catalunya, els ens locals de Catalunya o les entitats socials sense ànim de lucre de l'àmbit de la infància i adolescència que actuen en el territori de Catalunya, l'objectiu principal dels quals sigui el suport i la col·laboració en activitats dels centres de protecció d'infants i adolescents, o activitats organitzades per les entitats de suport a les famílies acollidores.

5.2 L'òrgan competent per sancionar pot imposar un sol tipus de mesura, o una combinació dels tipus esmentats en l'apartat precedent, atenent la disponibilitat de recursos i la finalitat de l'activitat.

5.3 Les mesures de caràcter substitutori per infraccions molt greus s'apliquen amb caràcter excepcional i per sancions fins a un import màxim de 150.000 euros. L'òrgan competent per sancionar ha de valorar molt especialment el grau d'intencionalitat, culpabilitat de la persona infractora i les circumstàncies en les que s'ha comés la infracció.

Article 6

Requisits

6.1 Les mesures educatives o socials de caràcter substitutori s'han de graduar tenint en compte els criteris establerts per l'article 163.1 de la Llei 14/2010, de 27 de maig. En tot cas, la seva durada ha d'estar compresa en les forquilles horàries següents:

- a) Un mínim de 2 hores i un màxim de 10 hores en les infraccions lleus.
- b) Un mínim d'11 hores i un màxim de 150 hores en les infraccions greus.
- c) Un mínim de 151 hores i un màxim de 300 hores en les infraccions molt greus.

6.2 En proposar i, arribat el cas, imposar mesures substitutòries, els òrgans competents han de tenir en compte les circumstàncies personals, familiars i socials de la persona infractora, per la qual cosa han de distribuir les activitats en el temps de manera que l'infractor pugui fer front a les seves obligacions laborals, familiars i cíviques, de les quals ha de quedar constància en l'expedient sancionador, sense que, en cap cas, una jornada d'activitat pugui superar les 8 hores continuades, ni impedir el dret al descans establert en la legislació laboral.

6.3 Les despeses derivades directament o indirecta de la participació en les activitats esmentades en l'apartat anterior són per compte de la persona infractora, sense que, en cap cas, l'òrgan sancionador pugui imposar mesures educatives o socials substitutòries, el cost de participació en les quals superi l'import màxim de la sanció econòmica prevista.

Article 7

Procediment de les mesures

7.1 Per fer efectives les mesures educatives o socials de caràcter substitutori, el departament competent en infància i adolescència de la Generalitat de Catalunya ha d'impulsar, segons els casos, les mesures següents:

- a) L'aprovació, per Acord del Govern de la Generalitat, dels programes previstos en les lletres a) i c) de l'article 5 d'aquest Decret, quan aquests programes es desenvolupin en l'àmbit competencial de la Generalitat de Catalunya.
- b) L'elaboració i signatura dels convenis de col·laboració corresponents, per fer efectives les mesures previstes en les lletres a), b) i c) de l'article 5 d'aquest Decret, quan hi participin els ens locals de Catalunya o les entitats socials sense ànim de lucre de l'àmbit d'infància i adolescència que actuen en el territori de Catalunya.

7.2 Els programes i convenis esmentats en l'apartat precedent han d'incloure, en tot cas, el cost previst o estimat de la mesura per la persona infractora, i la cobertura asseguradora de les responsabilitats que corresponguin.

7.3 Els programes i convenis regulats per aquest article s'han de publicar en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

Capítol III

Procediment

Article 8

Procediment

Els expedients sancionadors regulats per aquesta disposició han de seguir el procediment previst en el Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat o la norma que el substitueixi, amb les especialitats indicades en l'article següent.

Article 9

Especialitats procedimentals derivades de les mesures substitutòries

9.1 Les mesures educatives o socials de l'article 5 d'aquest Decret poden ser proposades per l'òrgan instructor en la proposta de resolució, que també ha de preveure, de manera subsidiària, la sanció corresponent. La proposta ha de concretar el tipus de mesura, la durada, el cost directe previst o estimat per la persona infractora, la persona responsable del seguiment i execució de la mesura, i la distribució diària, setmanal i mensual de les activitats, segons els casos.

9.2 En aquest cas, el consentiment explícit, escrit i signat de la persona objecte de l'expedient sancionador acceptant la mesura substitutòria proposada ha d'acompanyar, en document separat, les al·legacions a la proposta de resolució que es regula en l'article 14.1 del Decret 278/1993, de 9 de novembre.

9.3 Si el consentiment requerit no compleix els requisits formals previstos en l'apartat precedent, l'òrgan instructor ha de concedir un termini de 10 dies per esmenar els defectes observats, transcorregut el qual sense que s'hagin produït les correccions demanades, la proposta de mesura educativa queda sense efecte.

9.4 La proposta de mesura educativa també ha de quedar sense efecte si el consentiment requerit no es manifesta dintre del termini corresponent.

9.5 En tot cas, la decisió final sobre l'aplicació o no de la mesura substitutòria, o de la sanció econòmica corresponent, és competència de l'òrgan sancionador.

Capítol IV

Mitjans de comunicació social i publicitat

Article 10

Publicacions

10.1 En aplicació del que disposa l'article 62 de la Llei 14/2010, de 27 de maig, i en relació amb la infracció establerta a l'article 157 e) de dita Llei, es consideren publicacions ofertes o exposades al lliure abast de les persones menors, els materials impresos de qualsevol naturalesa, que, exhibits en espais o establiments oberts al públic en general, resulten accessibles als infants i adolescents ja sigui des del punt de vista material o visual.

10.2 Les publicacions amb material pornogràfic només poden exhibir-se en espais tancats on els infants i adolescents hi tinguin l'accés prohibit i no poden incorporar-se de reclam a l'entrada ni en llocs visibles des dels espais oberts al públic.

Article 11

Material audiovisual

En aplicació del que disposa l'article 63 de la Llei 14/2010, de 27 de maig, i en relació amb les infraccions establertes a l'article 157 e) i f) es considera material audiovisual els vídeos, videojocs, DVD, CD-ROM o qualsevol altre material de difusió o comunicació visual o auditiva ja sigui per mitjans electrònics, telemàtics o qualsevol altre.

Article 12

Mitjans de comunicació social

12.1 Als efectes de l'aplicació del que disposa l'article 36 i l'article 64.3. de la Llei 14/2010, de 27 de maig, els mitjans de comunicació social no sotmesos a la legislació de la comunicació audiovisual catalana incorren en la infracció establerta a l'article 158.l) si fan alguna de les actuacions següents:

a) Difondre el nom o la imatge o les dades referents a infants o adolescents de manera que es permeti la seva identificació quan les persones menors siguin víctimes, testimonis o inculpats en causes criminals, excepció feta que l'infant o adolescent sigui víctima d'un homicidi o assassinat.

b) Divulgar qualsevol fet relatiu a la vida privada de l'infant o adolescent que n'afecti la reputació, el bon nom o la dignitat.

c) Divulgar les dades referents als infants i adolescents declarats en situació de desemparament, acollits o adoptats.

12.2 Els conceptes legals de desemparament, acolliment i adopció són els que es derivin de la legislació vigent en aquesta matèria en el moment de la comissió de la infracció.

Article 13

Publicitat

13.1 Els mitjans de comunicació social, que tenen difusió en el territori de Catalunya, no sotmesos a la legislació de la comunicació audiovisual catalana, no podran adreçar als infants i adolescents publicitat amb contingut sexista, que degradi la imatge de les dones, infants o adolescents, ni que associï la seva imatge a comportaments estereotipats que vulneren els fonaments del nostre ordenament.

13.2 En la publicitat de les joguines, no s'ha d'incloure errada sobre les seves característiques, ni sobre la seva seguretat, ni sobre la capacitat i aptituds de l'infant o adolescent, necessàries per fer servir la joguina sense fer-se mal o fer-ne a altri.

13.3 Als efectes de l'aplicació del que disposa l'article 59.1 c) de la Llei 14/2010, de 27 de maig, s'estableix en 50 euros la quantia a partir de la qual cal especificar que el preu dels productes anunciats és superior.

Disposició addicional

Es modifica l'art.59.1.r) del Decret 332/2011, de 3 de maig, de reestructuració del Departament de Benestar Social i Família, que queda redactat de la manera següent:

“r) Incoar i resoldre els procediments sancionadors derivats de l'aplicació de la Llei 14/2010, de 27 de maig, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència, sens perjudici de les competències atribuïdes a l'Institut Català de l'Acolliment i l'Adopció.”

Disposició transitòria

Primera

Expedients incoats a l'empara del Decret 75/2006, d'11 d'abril.

-1 Els expedients sancionadors incoats i tramitats a l'empara del Decret 75/2006, d'11 d'abril, i encara no resolts en la data d'entrada en vigor d'aquest Decret, han de continuar la seva tramitació fins a la resolució que posi fi a la via administrativa aplicant les regles competencials establertes en el Decret 75/2006, d'11 d'abril.

-2 Aquest criteri regeix sense perjudici del que estableix l'article 9.3 de la Constitució i l'article 128 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, en matèria d'irretroactivitat i retroactivitat de les disposicions sancionadores.

Segona

Normativa aplicable sobre les infraccions comeses entre el 3 de juliol de 2010 i el 31 de desembre de 2011.

Els expedients sancionadors per infraccions comeses en matèria d'acolliments familiars en família aliena i preadoptius, entre el dia 3 de juliol de 2011, data d'entrada en vigor de la Llei 14/2010, de 27 de maig, dels drets i les oportunitats en la infància i l'adolescència, i el 31 de desembre de 2011, data d'entrada en vigor de la Llei 11/2011, del 29 de desembre, de reestructuració del sector públic per a agilitar l'activitat administrativa, han de ser tramitats i resolts per l'òrgan competent durant el període esmentat, la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (DGAIA).

Tercera

Mesures educatives o socials substitutòries

Els òrgans competents no podran proposar i, arribat el cas, imposar les mesures educatives o socials substitutòries regulades en el capítol II fins que estiguin en vigor els programes o convenis de col·laboració indicats en l'article 7.1.

Disposició derogatòria

Única

Derogació del Decret 75/2006, d'11 d'abril.

Es deroga el Decret 75/2006, d'11 d'abril, de desplegament de la Llei 8/1995, de 27 de juliol, d'atenció i protecció dels infants i adolescents, en l'àmbit sancionador, sense perjudici del que s'estableix en la disposició transitòria primera .

Disposició final

Única

Entrada en vigor

Aquest Decret entra en vigor als vint dies de la seva publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Barcelona, de de 2013

Artur Mas i Gavarró
President de la Generalitat de Catalunya

Neus Munté i Fernández
Consellera de Benestar Social i Família

Aquest text és transcripció del document de treball lliurat pel Departament de Benestar Social i Família de la Generalitat de Catalunya